

prima instanță: I. Cotruță

DECIZIE

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Ion Corolevschi, Valentina Clevadă, Oleg Sternioală și Tatiana

Vieru

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni "Franzeluța",

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni "Franzeluța" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Vistortedar" cu privire la apărarea drepturilor asupra designului industrial,

la cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată "Vistortedar" împotriva Societății pe Acțiuni "Franzeluța", intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” privind declararea nulității modelului industrial,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău 24 martie 2014, prin care acțiunea inițială a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 31 octombrie 2012, reclamanta Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” s-a adresat în instanța de judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vistortedar” cu privire la apărarea drepturilor asupra designului industrial nr. 565 din 26.02.2004, nr. de depozit f 2003, 0037 din 26 mai 2003, titular Societatea pe Acțiuni "Franzeluța".

În motivarea acțiunii, reclamanta Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” a indicat că este titulara design-ului industrial înregistrat cu nr. 565 din 26.02.2004, număr de depozit f 2003 0037 din 26.05.2003, desemnat în clasa 01 din Clasificatorul Internațional pentru desene și modele industriale (CIDMI) de la Locarno, ediția a 9-a - produse alimentare, și anume - subclasa 01-01 - Produse de brutărie, biscuiți, patiserie, paste făinoase și alte produse pe bază de cereale, ciocolată, produse de cofetărie, înghețată.

Afirmă reclamantul că desenul industrial, înregistrat de către acesta reprezintă aspectul exterior al biscuiților, franzeluțelor, titularul desemnând cererea pentru trei produse, reprezentate în figuri în cererea de înregistrare cu numerele 1.1, 1.2, 2.1, 2.2, 3.1 și 3.2.

Prin urmare susține Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” că desenul industrial nr. 2.1 și 2.2 reprezintă aspectul exterior al biscuiților în formă de circumferință tăiată, cu capetele îndreptate spre centru, având aspectul unei inimioare sau urechi cu dimensiuni de 4-5 cm în lățime, cu centrul de aceeași culoare ca și întregul desen.

Indică reclamantul că în urma monitorizării pieței de desfacere a produselor de brutărie s-a depistat că pârâta Societatea cu Răspundere Limitată „Vistortedar” comercializează biscuiți „Urechiuși în foi”, care copie întocmai desenul industrial nr. 2.1 și

2.2 înregistrat de către SA „Franzeleuța” la Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală”.

Afirmă Societatea pe Acțiuni „Franzeleuța” că nu a autorizat Societatea cu Răspundere Limitată “Vistortedar” în dreptul de a utiliza desenul său industrial înregistrat la Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală”.

Solicită Societatea pe Acțiuni „Franzeleuța” constatarea încălcării drepturilor asupra desenului industrial nr. 565 din 26 februarie 2004, nr. de depozit f 2003 0037 din 26 mai 2003 de către pîrîta Societatea cu Răspundere Limitată „Vistortedar”, dispunerea interdicției Societății cu Răspundere Limitată „Vistortedar” de a utiliza pe viitor în oricare modalitate desenul industrial al reclamantei, dispunerea retragerii definitive din circuitul comercial a produselor Societății cu Răspundere Limitată „Vistortedar”, care imită desenul industrial nr. 565 al reclamantei Societatea pe Acțiuni „Franzeleuța”, precum și încasarea din contul pîrîtului în beneficiul Societății pe Acțiuni „Franzeleuța” a tuturor cheltuielilor de judecată.

La 11 noiembrie 2013, pîrîtul Societatea cu Răspundere Limitată “Vistortedar” s-a adresat la Curtea de Apel Chișinău cu cerere reconvențională împotriva Societății pe Acțiuni „Franzeleuța” (f.d.68), prin care a solicitat declararea nulității modelului industrial al Societății pe Acțiuni „Franzeleuța” nr.565 din 26.02.2004 în partea figurilor nr. 2.1. și 2.2.

În motivarea acțiunii reconvenționale Societatea cu Răspundere Limitată “Vistortedar” a indicat că Societatea pe Acțiuni „Franzeleuța” în mod abuziv și neloial a înregistrat ca obiect al proprietății sale intelectuale un semn care nu poate fi realizat și apărut în cadrul activității comerciale ale sale, prin munca creatoare a sa.

Afirmă Societatea cu Răspundere Limitată “Vistortedar” că faptul înregistrării formei notorie de franzele în calitate de desen industrial, și mai ales faptul încercării aplicării interdicției la utilizarea acestei forme, face dovada acțiunilor de rea-credință a Societății pe Acțiuni „Franzeleuța”, care nici nu corespund principiilor concurenței loiale, garantate de legislația în vigoare.

Susține Societatea cu Răspundere Limitată “Vistortedar” că, categoric nu este de acord cu faptul înregistrării modelului industrial de către Societatea pe Acțiuni „Franzeleuța” în registrul de desene și modele asupra formei de franzele "urechiușe", care conferă ultimului dreptul de a interzice utilizarea acestei forme altor participanți la piață respectivă, inclusiv Societatea cu Răspundere Limitată “Vistortedar”.

Indică Societatea cu Răspundere Limitată “Vistortedar” că la momentul depunerii de către Societatea pe Acțiuni „Franzeleuța” la Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” a cererii de înregistrare a modelului industrial, precum și în prezent, acesta nu corespunde condițiilor prevăzute de art. 6, 7, 8, 15, 16 din Legea nr. 161 din 12.07.2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale, ceea ce constituie temei pentru declararea nulității desenului industrial respectiv.

În acest context, menționează Societatea cu Răspundere Limitată “Vistortedar” că modelul industrial contestat a fost înregistrat în folosul Societății pe Acțiuni „Franzeleuța” la 26 februarie 2004, iar cererea privind înregistrarea modelului a fost depusă la 26 mai 2003. Franzeleuțele de formă "urechiușe" existau și pînă la data indicată, cînd „Franzeleuța” SA pretinde că l-a făcut public. Este notoriu faptul că franzeleuțele identice au fost făcute și se produceau din timpurile sovietice, astfel încît forma desenului industrial în cauză nici într-un caz nu poate fi considerată ca nouă.

Mai invocă Societatea cu Răspundere Limitată "Vistortedar" că, conform scrisorii informative din 15 mai 2013 primite de la producătorul italian Societatea cu Răspundere Limitată „Alba&Teknoservice” rezultă că acest producător a produs și livrat în Republica Moldova utilajul tehnologic pentru producerea „urechiușelor”.

Susține Societatea cu Răspundere Limitată "Vistortedar" că potrivit acestei scrisori informative Societatea cu Răspundere Limitată „Alba&Teknoservice” a comunicat că produce utilaj și accesorii pentru produsele de patiserie și panificație, printre care figurează și "urechiușele" din 1992.

Afirmă Societatea cu Răspundere Limitată "Vistortedar" că prăjiturile care pretind să fie proprietate intelectuală a Societății pe Acțiuni „Franzeluța”, inventată în anul 2003, în realitate sunt răspândite larg în toată lumea și au o mare diversitate de hume cum ar fi „evantai”, „urechi”, „palmier”, „palmitos”, „palmeras”, „copac de palmier”, „fluture”, etc., fiind un produs foarte răspândit în Europa și în America Latină încă de la începutul secolului XX. În toată lumea sunt patiserii vestite care produc „urechiușele”, cum ar fi Vicenzi Bisconti (Italia), Amelie's (SUA), Grains of Montana (SUA), Kerstins-hundeleise (Germania), etc.

Mai mult ca atât, susține Societatea cu Răspundere Limitată "Vistortedar" că caracterul notoriu al franzelelor „urechiușe” și faptul că franzelele de această formă au fost produse pe teritoriul Moldovei înainte de anul 2004, când Societatea pe Acțiuni „Franzeluța”, pretinde că a inventat această formă, se confirmă prin raportul din 05 aprilie 2013 întocmit de mandatarul autorizat Nicolai Glazunov.

Afirmă Societatea cu Răspundere Limitată "Vistortedar" că prin raportul indicat se constată că forma franzelelor publicată și descrisă în cartea specializată „Producerea prăjiturilor și torturilor”, Moscova, „Industria alimentară”, anul 1973, autorii P.S. Marheli, Iu.L. Gopenștein, S.V. Smelov este similară cu figurele nr. 2.1 și 2.2 din cadrul modelului industrial nr.565 din 26 februarie 2004 înregistrat după Societatea pe Acțiuni „Franzeluța”.

Solicită Societatea cu Răspundere Limitată "Vistortedar" declararea nulității certificatului de înregistrare a modelului industrial al Societății pe Acțiuni „Franzeluța” nr.565 din 26.02.2004 în partea figurilor nr. 2.1. și 2.2.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014 acțiunea depusă de Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Vistortedar" privind apărarea dreptului asupra designului industrial nr. 565 din 26 februarie 2004 a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a admis cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată "Vistortedar" împotriva Societății pe Acțiuni „Franzeluța” privind declararea nulității desenului și modelului industrial.

S-a anulat certificatul de înregistrare a modelului industrial al Societății pe Acțiuni „Franzeluța” nr.565 din 26.02.2004 în partea figurilor 2.1 și 2.2 (f.d. 247, 248-253).

La 06 iunie 2014 Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014, solicitând casarea hotărârii instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii inițiale și respingerea acțiunii reconvenționale.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele pricinii rezultă că la 14 aprilie 2014 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia hotărârii din 24 martie 2014, astfel recursul declarat la 06 iunie 2014 este depus în termen.

În motivarea recursului Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” a invocat că instanțele ierarhic inferioare au examinat pricina superficial, fiind încălcate normele de drept material și normele de drept procedural, iar în concluzie au fost emise decizii ilegale.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

La 22 octombrie 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 18 noiembrie 2014 Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” a depus referință prin care a solicitat emiterea unei hotărâri legale, bazată pe probele anexate la materialele cauzei.

Pînă la data examinării pricinii în ordine de recurs, intimatul nu a prezentat referință, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Potrivit art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii instanței de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Prin materialul probatoriu administrat de prima instanță s-a stabilit faptul că Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” este titularul design-ului industrial înregistrat la 26 februarie 2004 cu nr.565, număr de depozit f 2003 0037 din 26 mai 2003, desemnat în clasa 01 din Clasificatorul Internațional pentru desene și modele industriale (CIDMI) de la Locarno, ediția a 9-a - produse alimentare, și anume subclasa 01-01 - produse de brutărie, biscuiți, patiserie, paste făinoase și alte produse pe bază de cereale, ciocolată, produse de cofetărie, înghețată, (f.d.6-8).

Totodată s-a constatat că și Societatea cu Răspundere Limitată „Vistortedar”, la fel produce și comercializează biscuiți „Urechiuși în foi”, care seamănă cu desenul industrial nr. 2.1 și 2.2 înregistrat de către Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” la Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală”, fapt ce nu a fost negat de către prima.

Instanța de recurs reține că prăjiturile care pretind să fie proprietate intelectuală a Societății pe Acțiuni „Franzeluța”, inventată în anul 2003, în realitate sunt răspîndite larg în toată lumea, iar franzelele cu designul respectiv au fost produse pe teritoriul Moldovei înainte de anul 2004, cînd Societatea pe Acțiuni „Franzeluța”, pretinde că a înregistrat această formă la Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală”.

Potrivit informației eliberate de Asociația Obștească Asociația Culinarilor

Catering Moldova nr.21-06 din 21 iunie 2013, produsul „Urechiușe de zahăr” a fost introdus în fabricație în serie din anul 1988 prin ordinul Ministerului de Comerț al Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești nr.53 din 18 aprilie 1988 (f.d.87, 88).

Totodată, conform scrisorii informative din 15 mai 2013 primite de la producătorul italian Societatea cu Răspundere Limitată „Alba&Teknoservice” rezultă că acest producător a produs și livrat în Republica Moldova utilajul tehnologic pentru producerea „urechiușelor” de forma și modelul contestat de Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” (f.d. 89-91).

Potrivit acestei scrisori informative Societatea cu Răspundere Limitată „Alba&Teknoservice” a comunicat că produce utilaj și accesorii pentru produsele de pateserie și panificație, printre care figurează și „urechiușele” din 1992, iar societatea respectivă provine de la Societatea cu Răspundere Limitată - CIM - Teckno Matik care a activat în domeniul producerii încă de la începutul anilor 70.

Prin urmare s-a stabilit că prăjiturile care pretind să fie proprietate intelectuală a Societății pe Acțiuni „Franzeluța” drept înregistrat la Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” la 26 februarie 2004, în realitate sunt răspândite larg în toată lumea și au o mare diversitate de nume cum ar fi „evantai”, „urechi”, „palmier”, „palmitos”, „palmeras”, „copac de palmier”, „fluture”, etc., fiind un produs foarte răspândit în Europa și în America Latină încă de la începutul secolului XX.

În această ordine de idei, necesită a fi menționat faptul că designul respectivelor produse are un caracter notoriu, fiind cunoscut publicului larg înainte de înregistrarea de către Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” la AGEPI a dreptului de proprietate intelectuală asupra designului industrial contestat.

Conform art. 30 alin. (1) din Legea nr. 161 din 12 iulie 2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale, cererea de înregistrare a desenului sau a modelului industrial se depune la Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” de către persoana care dispune de dreptul asupra desenului sau modelului industrial în conformitate cu art.15 sau art.16 ori care cade sub incidența art.31.

Cu referire la norma anterior menționată, la 26 mai 2003, la Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” a fost depusă cererea de înregistrare a desenului industrial nr. 21. și 2.2 ce reprezintă aspectul exterior al biscuiților în formă de circumferință tăiată, cu capetele îndreptate spre centru, având aspectul unei inimioare sau urechi cu dimensiuni de 4-5 cm în lățime, cu centrul de aceeași culoare ce și întregul desen.

Conform art. 48 alin. (1) din legea anterior menționată, în urma examinării de fond a cererii de înregistrare și pe baza raportului de examinare, AGEPI va adopta una dintre următoarele hotărâri: a) privind înregistrarea desenului sau modelului industrial dacă se constată că desenul sau modelul industrial corespunde condițiilor de acordare a protecției; b) privind respingerea cererii pe motivele menționate la art.26 alin.(1) din aceeași lege.

Astfel potrivit art. 26 alin.(1) lit. a) și b) din Legea nr. 161 din 12 iulie 2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale se respinge cererea de înregistrare a desenului sau a modelului industrial și se declară nul desenul sau modelul industrial înregistrat sau neînregistrat dacă:

a) desenul sau modelul industrial nu este un desen sau un model industrial în sensul art. 6 alin. (1);

b) desenul sau modelul industrial nu îndeplinește condițiile prevăzute la art.7-11.

Conform art. 52 alin. (1) din Legea nr. 161 din 12 iulie 2007, după adoptarea hotărîrii de înregistrare a desenului sau modelului industrial, în cazul în care nu a fost depusă nici o contestație împotriva înregistrării conform art.49 alin.(1) sau contestațiile depuse au fost respinse, AGEPI introduce datele privind înregistrarea în Registrul de desene și modele industriale înregistrate și, în termen de 3 luni de la data înregistrării, va elibera certificat de înregistrare titularului, contra unei taxe, fapt care se publică în BOPI.

Prin prisma normelor citate, instanța de recurs menționează că în baza certificatului de înregistrare a desenului industrial nr. 565 eliberat de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, cu data de depozit la 26 mai 2003, „Franzeluța” Sotate pe Acțiuni și-a înregistrat designul industrial la 26 februarie 2004, potrivit anexelor la materialele dosarului (f.d. 8).

Conform certificatului de înregistrare a desenului sau modelului industrial nr. 565 eliberat de Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, cu aceeași dată de depozit, „Franzeluța” Sotate pe Acțiuni și-a înregistrat produsul sub formă de prăjituri, franzeluță, conform înscrisurilor anexate (f.d. 7-8).

Actele cauzei denotă că prin acțiunea intentată de Sotatea pe Acțiuni „Franzeluța” a fost solicitată constatarea încălcării drepturilor asupra desenului industrial nr. 565 din 26 februarie 2004, nr. de depozit f 2003 0037 din 26 mai 2003 de către Sotatea cu Răspundere Limitată „Vistortedar”, dispunerea interdicției Sotateții cu Răspundere Limitată „Vistortedar” de a utiliza pe viitor în oricare modalitate desenul industrial al reclamantei, dispunerea retragerii definitive din circuitul comercial a produselor Sotateții cu Răspundere Limitată „Vistortedar” care imită desenul industrial nr. 565 al reclamantei Sotatea pe Acțiuni „Franzeluța”, precum și încasarea din contul pîrîtului în beneficiul Sotateții pe Acțiuni „Franzeluța” a tuturor cheltuielilor de judecată.

Sotatea cu Răspundere Limitată „Vistortedar” a depus acțiune reconvențională împotriva „Franzeluța” Sotate pe Acțiuni solicitînd declararea nulă a certificatului de înregistrare a modelului industrial conform certificatului nr. 565 din 26 februarie 2004 în partea figurilor nr. 2.1. și 2.2.

Curtea de Apel Chișinău, în calitate de primă instanță, s-a pronunțat în favoarea respingerii acțiunii inițiale cu admiterea acțiunii reconvenționale.

Judecînd pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că Curtea de Apel, ca instanță de fond, corect a examinat pricina deferită judecării.

Conform art. 6 alin. (3) din Legea nr. 161 din 12 iulie 2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale, se asigură protecție pentru desenul sau modelul industrial numai dacă acesta este nou și are un caracter individual.

Art. 7 alin. (1) din aceeași Lege indică: se consideră că un desen sau un model industrial este nou dacă nici un desen sau model industrial identic nu a fost făcut public: a) în cazul unui desen sau model industrial înregistrat, înainte de data de depozit sau, dacă a fost invocată prioritatea, înaintea datei de prioritate a desenului sau a modelului industrial pentru care se solicită protecție; sau b) în cazul unui desen sau model industrial neînregistrat, înainte de data la care desenul sau modelul industrial pentru care se solicită protecție a fost făcut public pentru prima oară.

În continuare, art. 10 alin. (1) din Legea nr. 161 din 12 iulie 2007 prevede că în

sensul aplicării art.7 și art.8, se consideră că un desen sau un model industrial a fost făcut public dacă a fost expus sau a fost publicat, utilizat, comercializat sau dezvăluit în alt mod, cu excepția cazurilor în care aceste acțiuni nu puteau deveni cunoscute în mod rezonabil și în cursul normal al activității unor persoane fizice sau juridice din Republica Moldova, specializate în domeniul respectiv: a) în cazul desenului sau modelului industrial înregistrat, înainte de data de depozit sau, dacă este invocată prioritatea, înainte de data de prioritate; sau b) în cazul desenului sau modelului industrial neînregistrat, înainte de data la care a fost dezvăluit pentru prima oară.

Având în vedere constatările și prevederile legale anterior menționate, Colegiul conchide că instanța de apel temeinic a ajuns la concluzia că designul industrial nr. 2.1. și 2.2. înregistrat la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, la 26 februarie 2004 în temeiul solicitării Societății Comerciale “Franzeluța” Societate pe Acțiuni, nu corespunde condiției de acordare a protecției, pe motiv că nu era nou, deoarece era cunoscut în legătura cu producerea acestuia, fiind introdus în fabricație în serie din anul 1988 prin ordinul Ministerului de Comerț al Republicii Sovietice Socialiste Moldovenești nr.53 din 18 aprilie 1988.

Suplimentar la cele enunțate, instanța de recurs indică faptul că produsul „Urechiușe de zahăr” este fabricat în baza utilajului Italian, produs de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alba&Teknoservice” încă din anul din 1992, fapt confirmat prin scrisoarea informativă din 15 mai 2013 a producătorului respectiv (f.d. 89-91).

În asemenea împrejurări, produsele înregistrate la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, în urma solicitării “Franzeluța” Societate pe Acțiuni, sub formă de „Urechiușe de zahăr”, nu prezentau elementul de noutate, fiind produse și comercializate cu mult timp înaintea datei depozitului reglementar.

Astfel, corect a fost admisă de către instanța de apel acțiunea reconvențională înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată “Vistortedar”.

În consecință, admiterea acțiunii reconvenționale anihilează din start temeinicia cererii de chemare în judecată depuse de “Franzeluța” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată “Vistortedar”, pe motivele expuse anterior.

Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele recurentului referitor la faptul că Societatea cu Răspundere Limitată „Vistortedar” urma să conteste în termen de 30 zile de la data publicării datelor la Comisia de contestație a „Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală”, cererea Societății pe Acțiuni „Franzeluța” de înregistrare a desenului industrial contestat, sau să prezinte în termen de 3 luni de la data publicării cererii de înregistrare, observații motivate în acest sens.

Or, publicarea eronată de către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a dreptului de proprietate intelectuală a Societății pe Acțiuni “Franzeluța” asupra desenului industrial a produsului “Urechiușe de zahăr” nr. 1.1 și 2.1 din cererea de înregistrare nr. 565 a recurentului, nu semnifică protejarea prin lege, în cazul în care ulterior se depistează neîntrunirea condițiilor prevăzute la art.6–11 din Legea nr. 161 din 12 iulie 2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale.

Astfel art. 57 alin. (1) din Legea nr. 161 din 12 iulie 2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale prevede că orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate care au pretenții față de utilizarea desenului sau modelului industrial sînt în drept să inițieze acțiune în instanță judecătorească pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime.

Cît privește argumentul recurentului că nici unul din înscrisurile prezentate de către intimat privind asemănarea produsului “Urechiușe de zahăr” înregistrat de către

Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” la „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” nu se aseamănă cu un alt produs fabricat anterior rezultat în special din caracteristicile liniilor, contururilor, culorilor, formei, texturii și/sau ale ornamentației produsului contestat, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat.

Or din materialele cauzei rezultă o asemănare evidentă dintre desenul industrial „Urechiușe de zahăr” înregistrat de către Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” la „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” fig. 1.1 și 1.2 din certificatul eliberat de către AGEPI și cel al produselor fabricate anterior depunerii de către recurent a cererii privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra desenului industrial contestat.

Nu poate fi reținută nici referirea Societății pe Acțiuni „Franzeluța” la jurisprudența CEDO, or din cazurile la care face referire recurentul este vorba de protecția drepturilor de proprietate legal obținute, cu respectarea cerințelor legislației respective, pe când în prezenta speță este vorba de nerespectarea de către recurent la înregistrarea produsului sub formă de prăjituri “Urechiușe de zahăr” a prevederilor art. 6-11 din Legea nr. 161 din 12 iulie 2007 privind protecția desenelor și modelelor industriale, care are ca efect declararea nulității desenului industrial respectiv.

În cererea de recurs Societatea pe Acțiuni „Franzeluța” a mai indicat că intimatul urma să depună în limba română toate actele anexate la cererea de chemare în judecată, or nefiind prezentate în limba procesului actele anexate la materialele cauzei, nu pot sta în nici o formă la baza hotărârii.

Instanța de recurs respinge argumentul respectiv, dat fiind faptul că după cum rezultă din materialele cauzei și din hotărârea primei instanțe acesta și-a bazat soluția pe acte și înscrisuri în limba de stat.

Colegiul va respinge și argumentul recurentului, privind emiterea de către prima instanță a unei hotărâri ilegale fără administrarea în mod corespunzător a probelor materiale care ar confirma temeinicia și legalitatea soluției date. Or după cum rezultă din hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014, aceasta este întemeiată pe probele anexate la materialele pricinii de către participanții la proces, iar alte înscrisuri neexamineate în cadrul ședinței de judecată și nereflectate în hotărârea recurată, nu au fost prezentate.

Prin urmare, temeiuri de admitere a cererii de chemare în judecată înaintate de “Franzeluța” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vistortedar” nu sunt.

Modelele industriale ale recurentului au făcut obiectul comerțului și prin aceasta au fost expuse înaintea datei de depozit.

Prin urmare probele anexate la materialele pricinii fac dovada faptului că designul industrial al produsului “Urechiușe de zahăr” pentru care recurentul a obținut protecție, a fost cunoscut de mai mulți ani, atât pe teritoriul Republicii Moldova, cât și pe cel al altor țări.

În privința celorlalte pretenții ale recurentului, Colegiul le consideră ca nefondate, așa cum nu sunt demonstrate prin probe concludente care ar confirma cele menționate în susținerea recursului.

Art. 6 al Convenției garantează participanților dreptul la un proces echitabil. Dreptul instituit de art. 6 al Convenției este un drept de ordin procesual, ce presupune apărarea tuturor drepturilor personale și patrimoniale ale unui subiect de drept; în cadrul procedurilor interne și care urmează a fi realizate cu respectarea imperativă a unor garanții, ce trebuie să se înscrie în coordonatele unui proces echitabil, în sensul

Convenției.

Curtea a statuat că textul art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora.

„O instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil. Totuși, dacă o observație era esențială pentru soluționarea cauzei (în situația în care ar fi fost acceptată de către tribunal) și a fost prezentată de părți întru susținerea poziției lor, atunci tribunalul trebuia să o trateze în mod distinct în hotărîrea judecătorească” (Hiro Bălani vs Spania nr. 1021/2001 din 28 martie 2003).

Având în vedere că instanța ierarhic inferioară a examinat pricina cu respectarea normelor de drept și a adoptat o soluție legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către recurent în cererea înaintată poartă caracter declarativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul ca neîntemeiat și de a menține hotărîrea contestată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), alin. (3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Franzeluța”.

Se menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2014 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni “Franzeluța” împotriva Societății cu Răspundere Limitată “Vistortedar” cu privire la apărarea drepturilor asupra designului industrial, la cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată “Vistortedar” împotriva Societății pe Acțiuni “Franzeluța”; intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală” privind declararea nulității modelului industrial.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

/semnătura/

Svetlana Novac

Judecătorii

/semnătura/

Ion Corolevschi

/semnătura/

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

Tatiana Vicru

Copia corespunde originalului

Tatiana Vicru